

Раф. Поповъ

Какво научаваме отъ пещеритѣ

На мнозина отъ васъ ще се види чуденъ този въпросъ, особено на тия, които не веднажъ сж имали случай да посещаватъ пещери. Тѣ сж влизали въ пещери, обхождали сж ги внимателно, трошили сж хубавитѣ имъ сталактити — тия чудни украси въ тѣхъ! — и следъ като си запишатъ имената съ вжгленъ или съ дима на свѣщитѣ, си отиватъ. Опитниятъ вече водачъ довежда втори и трети пжтъ другари, които нѣма да се поколебаятъ да извършатъ сжщото. Сега може да сторятъ и друго. Съ камъни ще повалятъ на пода нѣколко прилепи, които почиватъ въ сладъкъ сънъ по тавана, или съ запалени факли ще ги горятъ. Убиватъ и мжчатъ тия пещерни животни, безъ да съзнаватъ, че съ това вършатъ едно голѣмо престѣпление. Убиватъ тия мили и красиви създания на природата, които никому лошо не сж причинили, а до своята мжчителна кончина само добро сж правили на човѣка, като сж изтрѣбвали хиляди и хиляди насѣкоми!

Младежи, не повтаряйте това и учете другитѣ да не вършатъ сжщото. Не трошете сталактититѣ, защото това сж хубоститѣ на подземната родина, които вие не можете да създадете. Не цапайте стениитѣ на пещеритѣ, защото съ това увѣковѣчавате едно престѣпление; не безпокойте, не убивайте прилепитѣ, които нищо лошо не ви сж правили, а ги смѣтайте за ваши приятели и ги покровителствавайте!

Така искамъ да почна, защо съмъ увѣренъ, че вие,